

РЕШЕНИЕ

№ 2748

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10321** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 256 АПК.

Производството по делото е образувано по подадено заявление – искане – жалба – иск от И. А. К. от [населено място], чрез пълномощника му адв. Ж., с което моли за защита срещу незаконосъобразно бездействие от Агенция за социално подпомагане, да му изплати сумата от 97,50 лв., представляваща част от дължимата по издаден на жалбоподателя изпълнителен лист сума от 200,00 лв.

В сезирация документ е посочил, че ответника Агенция за социално подпомагане е осъден да му заплати сумата от 200 лева, ведно със законната лихва, считано от 12.12.2017 г. до окончателното изплащане на вземането, с Решение по адм. д. № 2363/2018 г. по описа на АССГ, частично отменено с Решение на ВАС по адм. д. № 412/2019 г. по описа на ВАС. В следствие на издаден в негова полза изпълнителен лист, лицето е предприело действия за изплащане на сумата, като е предявило пред АСП изпълнителен лист от 10.07.2019 г. на АССГ за сумата от 200 лева. Вместо сумата от 200,00 лв., ответникът му изплатил сумата от 136,00 лв., като в писмо до жалбоподателя е уточнил, че тъй като К. му дължи сумата от 97,50 лв., тя ще бъде прихваната със сумата, която дължи ответника на жалбоподателя.

В допълнително уточнение, жалбоподателят посочва, че ответникът с бездействието си е нарушил чл. 519 и сл. ГПК, вр. чл. 267 АПК, вр. § 1ДР на ЗА. С поведението си служителите при ответника са нарушили разпоредбите на чл. 20 ЗДСл, който е длъжен да не проявява грубост, точно и своевременно да удовлетворява исканията на гражданите. Съгласно задълженията си, служителите при ответника са били длъжни

да прочетат и изпълнят компетентно и добросъвестно крайния съдебен акт. Моли да бъде задължен ответника да извърши фактическо действие по уведомяване, прочитане и изпълнение на решение № 9416/19.06.2019 г., постановено по адм.д. № 412/2019 г. по описа на ВАС, III отд.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител, моли за уважаване на предявения иск и за задължаване на ответника да му изплати неправилно прихваната сума.

Ответният орган, Агенция за социално подпомагане е представил становище по жалбата, с което твърди, че не са посочени конкретни действия, които е бил задължен да извърши. Посочва, че при издаден в полза на жалбоподателя изпълнителен лист, ответникът е погасил своето задължение. На жалбоподателя е изпратен отговор, в който му е посочено, че органа ще извърши компенсация, тъй като са налице две насрещни изискуеми и ликвидни вземания по реда на чл. 103 ЗЗД. Моли за отхвърляне на предявения иск.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от юк П., която оспорва жалбата, като твърди, че не е налице фактическо бездействие по смисъла на чл. 256 АПК, тъй като задължението не произтича пряко от закона.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

С решение № 7155/30.11.2018 г., постановено по адм.д. № 2363/2018 г. по описа на АССГ, съдът е осъдил Агенция за социално подпомагане да заплати на И. А. К. от [населено място] сумата от 200,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди. Със същото решение, И. А. К. от [населено място] е осъден да заплати на Агенция за социално подпомагане сумата от 97,50 лв., представляваща разноски, съобразно отхвърлената част от иска.

С решение № 9416/19.06.2019 г., постановено по адм.д. № 412/2019 г. по описа на ВАС, III отд, съдът е отменил решението на АССГ, в частта, с която К. е осъден да заплати на АСП сумата от 97,50 лв. и това искане на ответника е оставено без уважение. В останалата част, решението е оставено в сила.

Съдът, издал осъдителното решение, е издал изпълнителен лист в полза на И. А. К., на 10.07.2019 г., за сумата от 200,00 лв.

Със заявление от 12.07.2019 г., жалбоподателят е приложил изпълнителния лист и е поискал от АСП да му изплати посочената в листа сума на посочена от него сметка.

С писмо до И. А. К. от 09.08.2019 г., изпълнителният директор на АСП го е уведомил, че по силата на решение № 7155/30.11.2018 г., постановено по адм.д. № 2363/2018 г. по описа на АССГ, К. е осъден да заплати на АСП сумата от 97,50 лв., поради което на основание чл. 103 ЗЗД тази сума ще бъде прихваната от дължимата му на него сума от 200,00 лв.

Писмото е получено лично от жалбоподателя, на 16.08.2019 г.

Видно от бюджетно платежно нареждане от 12.08.2019 г., по сметка на И. А. К., АСП е превела сумата от 136 лв.

След направено служебно изчисление на дължимата лихва, съгласно посоченото в изпълнителния лист, считано от 12.12.2017 г. до датата на изплащане на сумата от 136 лв. – 12.08.2019 г., размерът на лихвата е 33,83 лв.

След преценка на доказателствата по делото от правна страна, съдът намира следното:

Предмет на обжалване е незаконосъобразно фактическо бездействие на изпълнителния директор на АСП, по реда на чл. 256, ал.2 АПК, за изпълнение на задължение за изплащане на сума, дължима на жалбоподателя по силата на издаден в негова полза изпълнителен лист.

По отношение допустимостта на предявения иск, ВАС се е произнесъл след проведено оспорване на прекратително определение, с определение № 2906/25.02.2020 г., постановено по адм.д. № 13379/2019 г., по описа на ВАС, III отд., с което е указано, че съдът дължи произнасяне по искането с решението, с което да уважи или отхвърли иска, но не и да го прекрати като недопустим. Предвид на това, настоящият съдебен състав е приел, че жалбата срещу неоснователно бездействие на ответника, е процесуално допустима, а обстоятелствата налице ли е фактическо бездействие, както и дали същото произтича пряко от нормативен акт, подлежат на доказване в настоящето производство, поради което ще бъдат разгледани по-долу.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на бездействието, тъй като именно той е подал искането за извършване на действие – изплащане на сума по издаден изпълнителен лист. Жалбата е подадена в 14-дневен срок от датата на частичното изплащане на сумата, поради което, съдът приема, че е подадена в срока по чл. 256, ал.2 АПК. Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу неоснователно бездействие на изпълнителния директор на АСП е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

Разгледана по същество е неоснователна.

Жалбоподателят, както с жалбата си, така и с уточнителната молба, моли за защита срещу неоснователно фактическо бездействие по реда на чл. 256, ал.2 АПК, като същевременно не твърди бездействие, предмет на цитираната разпоредба.

Според чл. 256, ал. 1 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Незавършването на фактически действия, които административния орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежат на оспорване в 14-дневен срок, съгласно ал. 2 на чл. 256 АПК. Фактическият състав на цитираните две правни норми включва наличие на задължение за административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, да извърши конкретни фактически действия при проявлението на определен юридически факт и съответно бездействието на административния орган – неизвършването на тези действия. Бездействието е липса на физическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на закона.

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган е уредена в две хипотези. Предмет на осъдителния иск по чл. 256, ал. 1 и чл. 256, ал. 2 АПК е правото на лице или организация на конкретни фактически действия от административен орган, за които органът е задължен пряко от закона.

В конкретния случай, от една страна не е налице изобщо бездействие на органа, а от друга дори да е налице фактическо бездействие, то задължението за действие не произтича пряко от закона. Това е така, тъй като в следствие на осъдително решение в полза на жалбоподателя и издаден изпълнителен лист за сумата от 200,00 лв., К. е поискал от АСП да му изплати посочената сума. Т.е., налице е годно изпълнително основание – осъдително съдебно решение, въз основа на което е издаден

изпълнителен титул – изпълнителен лист. Задължението за органа да изплати посочената сума от 200,00 лв. е възникнало не по силата на закона, а на основание съдебното решение и издадения изпълнителен лист. След предявяване на изпълнителния лист, ответникът е изплатил част от сумата по листа, в размер на 136 лв., като е с писмо от 09.08.2019 г. е уведомил жалбоподателя, че ще извърши прихващане, тъй като били налице две насрещни изискуеми вземания, които подлежат на прихващане една с друга. Т.е., извършвайки това прихващане, макар и неправилно, доколкото сумата, с която е извършено прихващането не е била дължима, поради отмяна на съдебното решение в тази му част, ответния орган е извършил действие и не е налице бездействие от ответника. Освен това, предвид естествено на задължението за извършване на действие от страна на ответника, а именно такова произтичащо от изпълнителен лист, то не е налице фактическо действие, за изпълнението на което ответника да е задължен пряко по силата на закона. Действително, изпълнението на влязло в сила съдебно решение и изплащане на сума по изпълнителен лист, е разписано в закона, но конкретното задължение за изплащане на сумата, възниква по силата на съдебното решение, а не пряко от закона.

Това представлява действие по изпълнението на влязло в сила съдебно решение. Всички действия по изпълнение на влезли в сила решения, представляващи изпълнителни основания, се извършват по специалния ред на изпълнителното производство. Действията или бездействията на органа по изпълнението, какъвто в случая евентуално представлява ответникът, подлежат на оспорване пореда на чл. 294 и сл. АПК, но видно от жалбата и уточнителната молба, жалбоподателят не търси такава защита. Дори съдът служебно да квалифицира искането като такова по реда на чл. 294 и сл. АПК, то жалбата би била недопустима, предвид на това, че е просрочена. Ако се приеме, че е налице незаконосъобразно действие по извършено прихващане, жалбата се подава в 7-дневен срок от извършване на прихващането, т.е. 12.08.2019 г., когато сумата е постъпила по сметката на жалбоподателя. Жалбата е подадена на 23.08.2019 г., което е след изтичане на срока. Ако пък се приеме, че е налице бездействие, то жалбата се подава в 7-дневен срок от подаване на заявлението за извършване на действието – 12.07.2019 г. Предвид изложеното и при служебно квалифициране на жалбата като такова по реда на чл. 294 АПК, то същата би била недопустима като просрочена.

Както се посочи по-горе, изложеното от жалбоподателя в жалбата му, представлява действия по изпълнение на влязъл в сила акт, представляващ изпълнително основание и издаден въз основа на него изпълнителен лист, а не фактическо бездействие да се изпълни задължение, пряко произтичащо от закона. Доколкото обаче в уточнителна молба от 03.09.2019 г. жалбоподателят изрично е заявил, че претенцията му е по чл. 256 АПК, съдът не може да изменя тази претенция и да се произнася по нещо различно от заявеното, още повече, че жалбоподателят е ползвал адвокатски услуги.

Относно изложеното за нарушения на ЗДСл от страна на служители при ответника, съдът намира, че тези твърдения са неостосими към предмета на делото, доколкото същите могат да касаят основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност на съответните служители, но не и да доведат до основателност на предявения иск по чл. 256 АПК. Тази отговорност обаче не може да се ангажира от съда, а следва първо да бъде констатирана от органа, който да наложи съответните наказания. Дори да са налице такива нарушения на ЗДСл, същите по никакъв начин не са относими към фактическо бездействие от страна на ответника, нарушаващо правата на

жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е неоснователна и катотакава следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя не следва да се присъдят разноски.

На ответника не се дължат разноски, тъй като не претендира такива.

По изложените съображения и на основание 256, ал.3 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ „заявление – искане – жалба – иск“ от И. А. К. от [населено място], чрез пълномощника му адв. Ж., по реда на чл. 256 АПК срещу незаконосъобразно бездействие от Агенция за социално подпомагане да изпълни задължения, пряко произтичащи от закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: